

Jan Zak, Jerzy Fogel

Bnin, pow. Śrem (gród)

Informator Archeologiczny : badania 1, 197-198

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z pozostałych materiałów wczesnośredniowiecznych, wymienić można fragmenty prażnic, "talerze", różne odmiany pręgi-lików glinianych, żelazne noże, uchwyty do wiader, dalej szydła i przekłuwoze z rogu i kości, w końcu narzędzie haczykowe wykonane z poroża młodego jelenka. Osobno wspomnieć należy o rurkowatym paciorku z masy szklistej, z VII-IX wieku i oryginalnej ości z piaskowca.

Podczas prac wykopaliskowych na stanowisku 18-tym, w Biskupinie, wykonane zostały dwa "lac-profile", wybranych jam gospodarozych, kształtu "gruszkowatego" i w formie trapezu, dochodzące do 1,5 m zagłębienia. Jeden z tych "lac-profilii" eksponowany został na miejscowej wystawie Biskupińskiej, drugi zaś wystawiony na stałej ekspozycji Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie.

B N I N, pow. Śrem

patrz brąs

B N I N, pow. Śrem
(gród)

Katedra Arch. Polski i Pow-
szechnej w Poznaniu

Badanie prowadził doc.dr Jan Zak, mgr Jerzy Fogel w okresie od 15.VI. do 31.IX, finansował - Uniwersytet im. A.Mickiewicza w Poznaniu.

Kontynuowanie badań z lat ubiegłych. Osiągnięte dotychczas wyniki pozwalają stwierdzić, że najstarszy wał grodu bnińskiego został wzniesiony w X/XI w. Po pewnej stagnacji w zakresie budownictwa obronnego w XI-XII w., nastąpiła intensy-

fikacja budownictwa w pierwszej połowie XIII w (4 wały obronne po sobie następujące, przy czym młodsze przybudowywano do frontu starszych). Wiązać to należy z walkami książąt śląskich z wielkopolskimi o Bnin, który leżał na dziale drożnym między Śremem, Poznaniem, a Gieczem. Natomiast podgrodzie (zdaje się otwarte) rozwijało się od I po XIII wiek włącznie, z tym, że w pierwszej połowie XIII w. zostało okolone drogą drewnianą.

Ponadto wystąpiły ślady osadnictwa, tak, jak w roku ubiegłym kultury łużyckiej z okresu Hallstatt C-D, które rozprzestrzeniało się szczególnie w części południowej półwyspu.

B R U D Z E Ń, pow. Płock

Zakład Polskiego Atlasu
Archeologicznego IHKM PAN

Badania prowadził dr Wojciech Szymański, finansował -
Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN.

Przeprowadzono badania sondażowe na dobrze zachowanym grodzisku oypłowym z trójkątnym wałem. Odkryto nikłe ślady zasiedlenia w postaci paleniska kamiennego z VIII wieku oraz pojedyncze fragmenty ceramiki z XI wieku, skupione wyłącznie przy wewnętrznym stoku wału.

B R Z E G, pow. Poddębice

Muzeum w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierżowska, finansowała Muzeum w Sieradzu i WKZ w Łodzi.